

НАРОДЕНЪ БУДИТЕЛЪ

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ХРИСТИЯНСКА ПРОСВѢТА И ИНФОРМАЦИЯ.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОВВАСИЛЕВЪ - Шуменъ.

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лв.
предплатени на
два пжти.

БРОЯ 1 левъ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по 1 левъ
на кв. см.

Д-ръ Иванъ Петковъ лѣкаръ Шуменската дър. болница СЕ ПРЕМЪСТИ

на улица „СЛАВЯНСКА № 149
(срѣщу печатницата на Спасъ Поповъ)

ПРИЕМА БОЛНИ.

Ржчни хармоники

най голѣмъ изборъ при
ВЪЛЧО ДАСКАЛОВЪ - Шуменъ.

Ю. Господиновъ - Уч. инспекторъ

Религия и интелигенция.

Религията е единъ отъ най-голѣмитъ двигатели въ духовния животъ на човѣчеството.

Проф. Маринъ С. Дриновъ

Днесъ да се заговори въ полза на религиозното възпитание на нашата младежъ е голѣмъ рискъ да не ви нарекатъ „реакционеръ“, „ретроградъ“, „останалъ назадъ“, „еснафъ“ и пр. При това, ако сенаправи само единъ бързъ погледъ върху миналото на народа ни въ това отношение, и сравнено то съ настоящето, — ще намѣриме една голѣма разлика. Докато преди освобождението и нѣколко десетилѣтия следъ него, ние се радвахме на всеобщо спокойствие и благонравие въ семейства, църкви и училища, днесъ тѣзи устои за народното ни съществуване сж разклатени въ своята образователна и възпитателна сжщностъ. Вестниците — отражението на всѣкидневния ни животъ — отъ десетина години насамъ ни съобщаватъ все по-вече и по-вече чудновати престжплелгия и самоубийства, които говорятъ за наплодилитъ се лица съ липса на най-елементарното възпитание, пълна липса на човѣчностъ и идейностъ въ живота, пълна липса на благороднистремежи голѣмъ недостигъ отъ възвишени идеи въ духа и, въобще, голѣма празнина въ душевния миръ на младежта или, съ други думи, пълна неподготвеностъ на последната за тежкия животъ, проявяваща въ чести случаи болезнена чувственоостъ, отиваща до фатални последици.

Отъ десетъ години насамъ се говори, че главнитъ причини за това сж били войнитъ. Колкото и да не може да се отрече този фактъ, то все пакъ, не може всичкото зло да се припише на тѣхъ, защото не виждаме тѣзи отрицателни прояви въ сжщото количество и качество измежду западната младежъ, както това се вижда у насъ. Дори ако сравнението направиме тукъ, у дома си между българската младежъ — отъ една страна и отъ друга — съ турска, еврейска, арменска и др., то ненамираме да сж направени почти никакви престжплеления отъ последнитъ. На

какво се дължи това? — Нека нашитъ педагози и социалози отговарятъ на тоя въпросъ. Значи, тукъ ще има намѣсени и други фактори, върху които ние ще трѣбва да обърнемъ нужното внимание.

Очевиденъ е факта, че ние днесъ въ домоветъ си, въ училищата, въ читалищата и другаде само учиме, по вече четеме, по-вече се просвѣщаваме по-вече пълниме мозъцитъ си съ знания, често пжти умислено-отрицателни, отколкото да влагаме въ тѣхъ и най-малкитъ нравствено-религиозни елементи. . . Знания, знания и само знания даваме безъ да ги свързваемъ съ възпитанието, съ религията, съ благонравие.

Още презъ 1868 г. нашия историкъ Дриновъ билъ принуденъ да се замисли за възпитанието на нашето младо общество и е писалъ „Писма до българската интелигенция въ следния духъ: „Зада може единъ народъ, какъвто е сега нашия, да чака велико бъдеще не е достатъчно само да има голѣми способности за наука, за ржководѣлие (изкуство, б. а.) за търговия и т. н.; за такова нѣщо иска се още, щото този народъ да има въ добъръ редъ и онѣзи нравствени сили на които се крепи и държи всѣка една народностъ и които сж най-силната подпорка при всѣко едно национално развиване и процвѣтяване. Азъ разумявамъ всеобщитъ национални нравствени интереси, отъ които по главнитъ сж езикътъ, вѣрата, народното образование, литературата и общественото мнение“.

Въ всички тия области на образованието и възпитанието изтъкнати отъ покойния професоръ, отъ петдесетъ години насамъ, ние особено слабо сме се проявили въ последното направление. Но и по отношение на езикътъ си не сме въ цвѣтуеще положение. Ежедневния ни говоръ е пълненъ особено съ турцизми; тѣзи сж въ голѣма употреба даже въ вестниците, списанията, читанкитъ

поезията и пр.; роднати литература отъ нѣколко години насамъ се задуши отъ чуждата-преводна, изъ която една винушителна частъ далече не действа така възпитателно, както се изисква; общественото мнение у насъ сжщо не е издигнато на такава висота, че да може то, както въ Англия, Германия, Швеция и другаде, благотворно да въздейства върху отдѣлнитъ индивиди. Единичко народното образование у насъ е днесъ най-силно застжпено, за съжаление, обаче, въ едностранчива форма. То дава много и много знания, но никакво почти възпитание. Тоя печаленъ фактъ не еднажъ се е изтъквалъ въ последнитъ нѣколко години и не отъ единъ педагогъ и общественикъ

Но какво да кажемъ за нашата вѣра, за религията ни, за която нашиятъ професоръ държи толкова много въ помнатото си писмо до българската интелигенция? Ако не пълно безвѣрие въ мнозинството ни, то най-малкото, едно непростимо равнодушие цари въ душитъ на интелигенцията ни спрѣмо църквата, което, за жалостъ, се пренесе и въ селата. Навикъ е станало у богаташи и управници, въ разни времена, да винаятъ за това отслабване на религиозното чувство все учителството. Това влияние, колкото и да е основателно, все пакъ не може да се стовари само върху последнитъ, но и върху първитъ. Не е ли истина, че видни общественици отиватъ въ църква само въ опредѣлени официални дни презъ годината?

Около борбата да се допустне или не вѣроучението въ училището.

Бр. 9. отъ т. г. на в. „Пастирско дѣло“, органъ на свещеническия съюзъ въ България, дава ясна картина за тази борба. Подъ заглавие *Разклатени позиции*, вестникътъ пише: Това сж тия хора около върховната управа на учителския съюзъ. Люшката се столоветъ вече на нѣкои отъ ония, които отъ двадесетъ и петъ години време, сж заели положението на „ментори“ на учителството и живѣятъ исклучително на неговия грѣбъ.

А презъ туй дълго време на ржководство, тѣ малко свѣтло, идейно и възвишено дадоха на учителството, а по-вече хранене съ химери, съ голи очаквания и вѣчно плашенъ съ несжществуващи опасности. . .

Настанили се тѣ, нѣколцина, въ върховната управа на учителския съюзъ, излизатъ днесъ съ нови диверсии — ужъ да бранятъ интереситъ на учителството и учебното дѣло, — а въ сжщностъ да вардятъ разклатеното си хубаво лично положение, биятъ нова тревога всрѣдъ учителството, откриватъ и му сочатъ нови несжществуващи и фалшиви фронтове за борба — съ църква, съ вѣра, съ Бога.

И защото тѣ знаятъ, че още въ началото, сж заели тия мѣста главно съ помощта на такава именно фалшива борба по изпжждане вѣроучението изъ основ. училища, смѣтатъ и сега, когато положението имъ е разклатено, пакъ чрезъ нея да се закрепятъ.

За момичетата казватъ, че били изкусни да плетатъ мрежи и прилки, но по-добре ще бжде, ако тѣ се учатъ да правятъ клетки (кафези). Мжжътъ лесно се лови, но мжчно се задържа. Ако жената не умѣе да обърне кжщата си на честито и свѣтло убжжище, въ което мжжътъ може да намира весело, чисто и радостно успокоение следъ дневнитъ си работи, то Богъ да е на помощъ на такъвъ мжжъ! Той е злочестъ и бездоменъ.

Благодарумниятъ човѣкъ никога не ще трѣси въ жената си само една хубостъ. За пръвж пжтъ хубостта силно привлича, но по-сетне нейното значение много се намалява. Хубостта на формитъ и миловидността на лицето сж добри качества, но когато сж наредъ съ добритъ качества на душата. Да се сключва бракъ съ човѣкъ хубавецъ, но безъ характеръ, съ хубаво лице, но безъ доброта, — това е голѣма и плачевна погрѣшка. Безъ добра душа и най-хубавото лице скоро дотяга. Хубостта може утре да изгуби въ очитъ ви всѣка цена, но душевната доброта никога не изгубва своята прелестъ.

Смайльс.

Не може ли това да се каже и за много състоятелни българи? А какво да се каже за виднитъ партизани, които плѣзватъ по агитации, кждето се случатъ въ празнични дни, освенъ че се пазятъ отъ влизане въ църквитъ като дяволъ отъ таманъ, но и отвлечатъ вѣроушитъ отъ последнитъ, заразявайки ги съ своето ако не безвѣрие, поне съ осждителното си равнодушие къмъ вѣра и църква? Защо тогава се вижда „сламката въ чуждото око, а гредата въ своето“ — не? — Важно е обаче едно въ

случая, че учителството е, което и въ тоя случай ще трѣбва да корегира и напжти ученичество и интелигенция въ рамкитъ на нашитъ традиции, да ги насочи въ ония пжтища изъ които сж вървѣли дѣдитъ ни. Но тая тѣхна насока трѣбва да бжде подкрепена и отъ цѣлото общество, защото религиозното чувство е еднакво присжщо на всинца ни т. е. всички сме длжжни да го култивираме, развиваме въ младежта, както това е било въ миналото.

Следва края

А търсятъ Маркса и материализма — отрицание на всѣко човѣшко достоинство, разсадници на поквара и падане.

Въ случая за църквата несжществува никаква борба съ училище и учителство. Борбата е за възстановя на единъ общоприетъ и осветенъ отъ вѣковетъ принципъ за религиозно-нравствено възпитание на младежта — тѣй необходимо за днешното време.

Борба, по право нѣма, а има искане и настояване отъ страната на църквата и на други обществени лица и фактори, да се даде правилна насока на детското възпитание.

Въ това нѣщо е убедено и самото учителство, въ своето голѣмо болшинство — онова, което се вдъхновява отъ желание да гради душевния миръ на своитъ възпитаници и бждещето на народа ни върху здрави и изпитани основи.

Тѣй че борбата, която и днесъ хората на в. „Съзнание“ повдигатъ срещу религиозното възпитание, губи напълно своя смисълъ и значение, защото тя не е борба за интереса на учебното дѣло и учителството ни, за интереса на обществото, или за защита на нѣкой добъръ педагогиченъ принципъ, а е просто нова диверсия за запазване лични интереси, по-право — за закрепване на разклатени позиции въ върховната управа на учителския съюзъ.

Къмъ всичко това отъ своя страна ние ще прибавимъ само следното. Желамъ нашето християнско общество да се заинтересува отъ тази борба и да каже думата си. Ние знаемъ, че широката маса отъ

народа е ясно и недвусмислено да се засили религиозното образование и възпитание в нашите училища, както и у всички съседни народи, както е в всички почти голъми европейски народи. Все ние ли ще бъдем най-умния между народите и все ние ли да даваме същата на вътрешни размирици и собствената си кръв юрнек на другите народи, как да се възпитават въ духа на разни „свободни“ училища? Колкото за страха на някои учители, че като се засили предмета Законъ божий въ училищата и особено, като се даде той за преподаване на отговарящи на цензъ свещеници ще върнем своя живот към сръдновековие, пълно съмракъ и суевѣрие, ще повторимъ думите на единъ уменъ човѣкъ, написани преди 10 дни въ единъ голъмъ всѣкидневникъ: Нѣма да се върнемъ къмъ сръдновековие, защото самиятъ животъ не е сръдновековенъ. Животътъ твърде

много е напредналъ, за да се боимъ, че нашите свещеници, като влѣзатъ въ училищата, ще внесатъ тамъ „мракъ и слѣпота“. Ако сегашните свещеници въ църквите, на обществени мѣста, въ салони и театри, проповѣдватъ и говорятъ като сръдновековни монаси, има опасност и за училищата. Но ние знаемъ, че проповѣдта на църквата е проповѣдъ за днешния животъ. Ако болшинството отъ свещениците-семинаристи и вишисти преди да сержкоположатъ, сж били учители, безъ да върнатъ въ училищата сръдновековието и клерикализма (една дума „кучена“ отъ Западъ специално за борба срещу Зак. божий. Защото Източната църква не познава клерикализма) то сж щитъ тия хора, следъ като сж надянали расото, ще бждатъ все така добри учители по своята специалност, както и по-рано. А нуждата отъ религиозно възпитание за нашите деца расте всѣки день!

Скици отъ Родината

Гр. Шумекъ презъ 1828 г.

(По Барбие, пътешественикъ отъ преди 100 години.)

Съ сигурност вече се предполага, че днешкашния градъ се издига върху селището „Симеоновъ връхъ“, където въ 1088 г. е квартирувалъ Алексисъ Комненъ. Дали само то село, наречено на името на Царъ Симеона и може би основано по негова инициатива, не било нѣкъде въ близост на настоящия градъ, сжщо така трудно е да се опредѣли. Пътешественикътъ Тамошекъ го чете гр. Симионостъ. Споредъ Хаджи Калфа и Васифъ Ефенди, турците превзели града въ 1385 год. Града се предалъ на Али-паша или както го наричали още, Кара Али, синъ на Кааеръ-единъ-паша, везиръ на Султанъ Мурадъ I. Тогава броялъ само 800 къщи, споредъ Евлия Челеби.

Въ 18 в. нарастналъ на 5000 къщи. Приятното му мѣстоположение, здравиятъ въздухъ и добрата вода тогава примамили много народъ.

Презъ 1810 год. той наброявалъ 30,000-жизуши въ 4000 къщи: 740 български, 46 еврейски-останалите гръцки и турски. Циганите били малко. Отдѣлните народности живѣли по махли.

Презъ 1828 год. преди сто години, града ималъ само 27 тѣсни криви улици, които носѣли името на джамията, която била построена нѣкъде посрѣдата на улицата. Къщите били низки, почти всички скрити изъ дворове, посрѣдъ градини, построени и разпредѣлени по единъ планъ и всички съ бесѣдки за отдишъ.

Тогава нѣмало хотелъ, нито ханъ. Управителя на града бивалъ винаги известяванъ за домашните гости и ги настанявалъ нѣкъде, главно изъ раята.

Около града, изложени срещу слънцето, имало много лозя, овощни градини (бачларъ) и бахчи. Въ тия именно мѣста, турчинътъ, голъмъ съзерцателъ на природата, дохождалъ презъ лѣтото да вкуси отъ сладостта на почивката подъ сѣнката на дърветата и въ съзерцание обширната низина на ю. изтокъ. Града изобилствувалъ съ джамии, бани и чешми. Първите се наричали „Меджидъ“ — мѣсто за боготворение и служили за ежедневни молитви. Такива имало 87. Най красива била и е тая на Шерифъ Халивъ Ефенди, построена въ 1649 год. — Тамъ

булъ джамия. По голъми бани били: Ески хамамъ (старата баня). Иени хамамъ — новата баня; Сунтуръ — хамамъ и Чифте хамамъ. Отъ чешмите бележита била Дивечли чешме т. е. съ мачта, поради особената ѝ постройка и Синджирли бунаръ. Дворецътъ на управителя „Паша Капосу“ — врата на пашата, заедно съ домътъ на военния началникъ „Ага-капосу“, били изградени по ориенталски стилъ. Града билъ ограденъ съ ровъ и стена. Излизало се презъ 12 врати. Тринадесетата била решетаста и оттамъ изтичала рѣката. На пѣтъ за града по долината на Хенди дере, която се влива въ Теке дереси, пѣтъ минавалъ презъ гората Кишли курусу, свързана съ войните презъ 1771, 1773 и 1774 год. Завивалъ се покрай нѣколко могили, върху една отъ които има затрупана вече съ прѣстъ развалина отъ зграда — Сандусакъ тепеси, и следъ това презъ порта се влизало въ града презъ улици, тѣсни и мръсни, които вървамъ, не биха вдъхнали никому надежда, че само следъ сто години ще се разширятъ, благоустроятъ, както сж днеска. 1828 год. обаче даде тласкъ на развитието на българския елементъ: възобновява се църквата „Св. Възнесение“, отварятъ се килийни училища, свѣстява се българина, за да си извоюва най после свободата.

Преди сто години, по обѣдъ или при залезъ слънце, 80 ходжи отъ 80 минарета възвѣстявали непонятните арабски слова на вси мохамедани — днеска камбанния звънъ въздига високо благодарността и хвалебствата на православните християни. Шуменъ, при все че не отбелзва голъмъ економически прогресъ сега, следъ 100 год., все пакъ изминалиятъ пѣтъ е едно добро доказателство за неговиятъ бждещъ успѣхъ. 1828 год. и 1928 г. сравнете ги и ще се увѣрите!

Хроносъ.

ПО СВѢТА.

Информации.

1) Бившиятъ Италиански Министеръ Nitti е направилъ изчисление колко е коствала войната. Споредъ това изчисление сж загинали 9 милиона, 91 хиляда и 823 човѣка. Напоили сж земята съ 50 милиона литри кръвъ.

Петъ хиляди вагона кръвъ сж пролѣни въ борбата между правдата и кривдата. Голѣма рѣка би могла да се образува отъ тая кръвъ. Да, казваме ние, и въпрѣки

това лъжата и насилието пакъ царятъ.

2) Споредъ единъ френски ученъ, днесъ по цѣль свѣтъ се говори 417 езика въ Америка, 133 въ Азия, 115 въ Африка, 106 въ Океания и едва 89 въ Европа. Диалектите на тия езици стигатъ до 5,000.

3) Английски консорциумъ тая година ще почне да експлоатира Мързвото море, което съдържа 25% солни материали.

До сега Германия държи рекордъ въ произвеждането на тия материали — тѣй необходими за наторяване.

Ученикътъ сѣтъ, особено богословитѣ, сж живѣ интересъ следятъ тая експедиция и задаватъ въпроса дали ще намѣрятъ следи отъ известните градове, които божия гнѣвъ унищожи чрезъ огънь и жупелъ, за което говори и Вѣтхия Заветъ.

Гомора, Содомъ, Адамъ, Сегоръ и Сенаина, както се знае, бидоха унищожени и заровени преди вѣкове въ тая долина, която нѣкога е била райска почти градина, както ни казва Библията. Геолозите сж намѣрили едно обяснение за тоя катастрофаленъ и нечуванъ въ историята пожаръ. А именно: Содомъ и Гоморъ били издигнати отъ особенъ родъ материали и павирани съ асфалтъ. Тия материали скоро се възпламенявали. Когато небестния грѣмъ е падналъ върху тия 5 гнѣзда отъ развратъ, запалили се, и отъ тѣхъ не е останало освенъ купища отъ пепелъ до брѣговетъ на рѣката Иорданъ. Какво ще се намѣри отъ

ХРОНИКА.

Календарниятъ въпросъ въ нашата страна е единъ боленъ въпросъ. Той става причина да се изоставятъ и рушатъ народни обичаи и традиции. Отъ всички страни се изказва мнение да се побърза съ изправянето на календаръ. Нашата църковна управа отдавна е готова да направи каквото трѣбва за изправянето на календаръ. За нещастие, въ Ромъния и Гърция, чиито църкви въведоха новия календаръ, ставатъ много неприятни работи, ставатъ цѣли размирици, които пречатъ на нашата църква да въведе и тия новия календаръ. И въ двѣтѣ съседни страни православните сж се подѣлили на старо и новокалендарци. Въ разни градове и села въ страните имъ частъ отъ християните празнуватъ по новия календаръ, други по стария. Правителствата държатъ за новия календаръ. По-вечето отъ християните държатъ за стария календаръ и така въ голъми и тържествени дни, като Богоявление, Коледа и др., ставатъ спорове и даже сбивания. Така „културните“ власи и „изтъчените“ елини прѣчатъ да се въведе една полезна реформа въ православния свѣтъ. При наличността на тия факти, никой не трѣба да вини нашата църковна управа, дето не въвежда новия календаръ въ църквата.

Въ София г. Проф. Златарски съ свои колеги започва да издава списание „Българска Историческа Библиотека“. Съ това списание ще се даде общедостъпно четиво на всички, които се интересуватъ отъ българската история. „Съ него ще се хвърли пълна свѣтлина върху много въпроси отъ българската история и ще се даватъ полезни сведения за нашето историческо минало. Ние българите, незнаемъ въ всичките имъ подробности перипетите на историческия животъ на нашия народъ, не ни сж известни напълно нито добродетелите, нито пороците на нашите прѣдѣди, та първите да развиваме, а вторите да отбѣгваме, за да не падаме въ грѣшки и правими злочестини“. Съ такива и други хубави думи препоръчва списанието на енорийските свещеници. Негово Високо-

тѣхъ? Това ще ни покажатъ идущата година експлоататорите.

4) Германскиятъ инженеръ Jareitzky, изнамиривъ единъ новъ родъ пощенски карти, така приготвени, че могатъ да отбележатъ всичко онова, което имъ се говори като грамофонните плаки

Който получи такава карта, съ помощта на единъ микрофонъ може да прочете напълно съдържанието ѝ.

5) Англия е построила нѣколко въздушни кораби, които ще обслужаватъ Британската имперска въздушна служба между Лондонъ — Индия. Новите въздушни кораби сж последната дума на авиационното искусство. Тия гиганти аероплани сж снабдени съ три мотора, дървените части сж замѣнени съ метална обвивка. Аеропланите ще могатъ да слизатъ на земята и въ водата. 15 пасажери ще могатъ да пътуватъ отъ Лондонъ до Индия, освенъ екипажа, който се състои отъ трима души. Презъ време на летенето на пътниците ще бждатъ сервирани обѣдъ и вечеря. Сръдната скоростъ при пътуването ще бжде 200 километра въ часъ. Мощността на трите мотора е 15000 конски сили.

Креслата на аероплана сж направени отъ каучукови възглавници, пълни съ въздухъ и при една катастрофа съ аероплана надъ вода възглавниците ставатъ спасителни пояси.

Ако въздушната служба между Англия и Индия даде задоволителни резултати, ще се почнатъ опити за създаване и въздушни съобщения между Велико-Британия и Австралия.

Съобщава Свещ. П. Икономовъ.

пресвещенство Св. Варненски Митрополитъ г. Симеонъ, като ги кани да запечатъ за списанието любознателни свои енорияши. Всѣки може да се запише при своя свещеникъ или направо въ редакцията, като адресира: **Страшимиръ Слабчевъ** — Булевардъ „Евлоги Георгиевъ“ — 37. София, Годишниятъ абонаментъ е 200 лева, — голъмъ форматъ, четири тома.

Г-жа Тр-ва, която написа въ бр. 7 на вестника статията: „Жената и църквата“ припомня, че е написала: „Както църквата признава и славя Св. Мария **наравно** съ нейния Синъ и пр.“ и малко по долу: „Църквата трѣбва да се освободи отъ гледището, че жената е грѣшно същество“. Въ първото изречение думата **наравно** не трѣбва да дава мисль, че Св. Дева се изравнява по божеска сила съ своя Синъ — Исуса Христа, а само че тя е твърде много прославяна отъ църквата въ нейните пѣснопѣния и пр. Съ второто пъкъ изречение тя само прокарва мисльта, че колкото е грѣшенъ мъжа, толкова е грѣшна и жената, затова църквата преди другите институти въ държавата трѣбва да даде достъпъ на жената въ нейното (на църквата) управление. Авторката съ тѣзи редове желае да отбележи, че тя въ горните две изречения не прокарва противовѣрска мисль.

Получихме следното писмо:

Господинъ редакторе,

Въ брой 9-й отъ уважаемия Вестникъ е публикувано безъ мое знание и въпрѣки моето изрично отказване една „явна благодарностъ“ на акушерката Г-жа Балева. Такава благодарностъ се е мжило да се прокара въ другите шуменски вестници „Народна борба“ и „Шуменски вѣсти“, но уважаемите редактори следъ моето изрично заявление не сж го приели за напечатване.

Азъ винаги сжмъ билъ на становището, че всички тия „явни благодарности“, въ по-вечето случаи тенденциозно написани, носятъ рекламния характеръ, уронватъ човѣшкото достоинство и лѣкарския престижъ. Затова и сега най енергично протестирамъ, че е било

допустнато въ вестника Вестникъ да се вземе предварително съгласието ми, като съ това нанася едно голѣмо огорчение.

Надявамъ се, че Вие ще почитате тия ми редове въ най-ближъ брой на вестника си.

Приемете, Господинъ Редакторе, отличното ми къмъ Васъ почитание.

Д-ръ Сѣдовъ

гр. Шуменъ,
4 Мартъ 1928 година.

Б. Р. Въ редакцията ни се случи едва преди два дни писмо отъ Шуменския клонъ на Лѣкарския съюзъ, съ което ни се съобщава за решението на лѣкарите да се публикуватъ въ мѣстните вѣстници явни благодарности безъ ни съгласие. Ще рече, съобщава отъ мисльта, че ще оскъбятъ нѣкого, ние дадохме въ мин. брой на вестника мѣсто на „Благодарността“ на г-жа Балева. Сбимъ, че безъ да знаемъ и жемъ сме причинили огорчение многоуважаемия отъ насъ Д-ръ Сѣдовски.

Както съобщихме и по р на 14. и 16. того свещениците Шуменската дух. околия ще ни събрание. Между 9 и 11 часа тия събрания Протоиерей Ив. чевъ ще чете рефератъ на т Състояние на душата следъ отъ тѣхъ съ огледъ учението на св. нитейтъ. На събранието мо да присъжествуватъ всички християни, които биха пожелали.

Получихме въ редакцията:

Книгописъ, месечно списание за литература и книжовенъ гледъ. Кн. I. год. I. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. II. год. II. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. III. год. III. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. IV. год. IV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. V. год. V. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. VI. год. VI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. VII. год. VII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. VIII. год. VIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. IX. год. IX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. X. год. X. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XI. год. XI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XII. год. XII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XIII. год. XIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XIV. год. XIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XV. год. XV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XVI. год. XVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XVII. год. XVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XVIII. год. XVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XIX. год. XIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XX. год. XX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXI. год. XXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXII. год. XXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXIII. год. XXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXIV. год. XXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXV. год. XXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXVI. год. XXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXVII. год. XXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXVIII. год. XXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXIX. год. XXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXX. год. XXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXI. год. XXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXII. год. XXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXIII. год. XXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXIV. год. XXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXV. год. XXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXVI. год. XXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXVII. год. XXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXVIII. год. XXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XXXIX. год. XXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XL. год. XL. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLI. год. XLI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLII. год. XLII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLIII. год. XLIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLIV. год. XLIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLV. год. XLV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLVI. год. XLVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLVII. год. XLVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLVIII. год. XLVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. XLIX. год. XLIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. L. год. L. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LI. год. LI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LII. год. LII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LIII. год. LIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LIV. год. LIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LV. год. LV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LVI. год. LVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LVII. год. LVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LVIII. год. LVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LVIX. год. LVIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LX. год. LX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXI. год. LXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXII. год. LXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXIII. год. LXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXIV. год. LXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXV. год. LXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXVI. год. LXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXVII. год. LXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXVIII. год. LXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXIX. год. LXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXX. год. LXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXI. год. LXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXII. год. LXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXIII. год. LXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXIV. год. LXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXV. год. LXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXVI. год. LXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXVII. год. LXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXVIII. год. LXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXIX. год. LXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXX. год. LXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXI. год. LXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXII. год. LXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXIII. год. LXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXIV. год. LXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXV. год. LXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXVI. год. LXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXVII. год. LXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXVIII. год. LXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXIX. год. LXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXX. год. LXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXI. год. LXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXII. год. LXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXIII. год. LXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXIV. год. LXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXV. год. LXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXVI. год. LXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXVII. год. LXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXVIII. год. LXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXIX. год. LXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXX. год. LXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXI. год. LXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXII. год. LXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXIII. год. LXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXIV. год. LXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXV. год. LXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXVI. год. LXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXVII. год. LXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXVIII. год. LXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXIX. год. LXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXX. год. LXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXI. год. LXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXII. год. LXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXIII. год. LXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXIV. год. LXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXV. год. LXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXVI. год. LXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXVII. год. LXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXVIII. год. LXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXIX. год. LXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXX. год. LXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXI. год. LXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXX. год. LXXXXXXXX. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXXI. год. LXXXXXXXXI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXII. год. LXXXXXXXII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIII. год. LXXXXXXXIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIV. год. LXXXXXXXIV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXV. год. LXXXXXXXV. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVI. год. LXXXXXXXVI. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVII. год. LXXXXXXXVII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXVIII. год. LXXXXXXXVIII. Излиза редакцията на Сава Чукаловъ. Кн. LXXXXXXXIX. год. LXXXXXXXIX. Излиза редакцията